

[Erling Dinesen.]

arbejdsløshedskasser med tilsammen 780.000 medlemmer har regler om deltidsforsikring. Det fortæller jo lidt om den udvikling, der er i gang.

Lad mig også nævne, at der i 1972 var 20.800 deltidsforsikrede i arbejdsløshedskasserne, medens der i 1976 var 84.266 deltidsforsikrede. Der er altså sket en vældig udvikling i kraft af de aftaler, der er truffet på de enkelte områder. Lad mig nævne, at af de godt 84.000 var de 65.000 medlemmer af enten HK, Kvindeligt Arbejderforbund eller Husligt Arbejderforbund. Det er altså i særlig grad inden for servicesektoren, der har været et behov og der er truffet aftaler herom, og jeg er ikke i tvivl om, at man også på andre områder vil kunne forhandle sig frem til de fornødne aftaler, såfremt behovet er til stede, og såfremt man finder det hensigtsmæssigt. Men som sagt, det er ikke noget, vi kan afgøre her i folketinget, jeg mener, vi må overlade det til arbejdsmarkedets parter.

Glensgård (FP):

Jeg kan i det store og hele tilslutte mig hr. Erling Dinesens bemærkninger om venstres forslag om deltidsbeskæftigelse. Forslaget har jo været behandlet tidligere, det blev fremsat af daværende folketingsmedlem fru Kirsten Sparre Andersen, og det var til behandling den 19. november 1976. Fremskridtspartiets ordfører i sagen, hr. Hölge, var på det tidspunkt inde på, at vi nødig ville gribe ind i arbejdsmarkedets parters frie forhandling. Vi har i denne henseende ikke ændret standpunkt, og jeg ser ligesom hr. Erling Dinesen ikke nogen mulighed for, at vi fra folketinget skal gribe ind som foreslået nu af hr. Bertel Haarder.

Vi medvirker gerne i et aktivt udvalgsarbejde om forslaget, idet det er klart, at når folketinget behandler sådanne problemer, vil det kunne bevirke, at arbejdsmarkedets parter ser anderledes på sagen ved de kommende forhandlinger. Men umiddelbart kan vi ikke støtte det af hr. Bertel Haarder fremsatte forslag.

Grethe Fenger Møller (KF):

Forslaget til folketingsbeslutning om øget adgang til deltidsarbejde på det private arbejdsmarked har efter det konservative folkepartis opfattelse et meget positivt sigte. Vi kan støtte intentionerne bag forslaget. Det fore-

kommer rigtigt, at de privat ansatte i lighed med de offentligt ansatte får mulighed for at få et friere valg af arbejdstid, når der på den enkelte arbejdsplads kan opnås enighed derom mellem ledelsen og arbejdstagerne.

I bemærkningerne til forslaget henvises der til HKs ældreundersøgelse fra 1976, hvoraf det fremgår, at næsten halvdelen af de 1.500 adspurgte ønskede nedsat arbejdstid. Det er sikkert rigtigt, at en øget adgang til deltidsarbejde vil have betydning for mange ældre arbejdstagere.

Men det er min opfattelse, at det ikke alene er ældre mennesker, der ønsker nedsat arbejdstid; der findes mange mennesker i vores samfund, der ikke har helbred eller fysik til at klare en hel dags arbejde, men som godt på tilfredsstillende måde kan klare et deltidsjob. Jeg tror også, der er mange, der ønsker nedsat arbejdstid i en vis periode, f. eks. for at have mulighed for at videreudanne sig eller måske for at få en helt ny uddannelse.

Det er også min opfattelse, at en øget adgang til deltidsarbejde vil kunne medvirke til at skabe en bedre familiepolitik. For familier med mindreårige børn kan det være af stor betydning, at forældrene i en kortere eller længere periode kan få nedsat arbejdstid.

Jeg finder det vigtigt at præcisere, at forslaget både omfatter mænd og kvinder. Vi ved jo, at de deltidsstillinger, der findes i dag, næsten udelukkende bestrides af kvinder, hvorfor det ud fra et ligestillings spørgsmål vil være vigtigt at få præciseret, at også mænd har ret til deltidsarbejde. De områder, hvor der inden for den private sektor indtil nu har været truffet aftaler i overenskomsterne om adgang til deltidsarbejde, er jo områder, der traditionelt er typiske kvindefag, og jeg finder det glædeligt, om man kunne udvide dette område til også at gælde sektorer, hvor mænd traditionelt er beskæftiget.

Det er mit håb, at også mænd, hvis man får fjernet de bestemmelser i overenskomsterne, der forhindrer deltidsarbejde, således at der på den enkelte virksomhed kan aftales passende deltidsordninger, vil benytte sig af denne adgang til deltidsarbejde.

Jeg har aldrig kunnet forstå argumentet om, at det skulle være vanskeligt for folketinget at tage stilling til disse ting, selv om vi i princippet anerkender arbejdsmarkedets parters ret til